

Kabileci Arap gelenek ve törelerinin, kur'an anlayışının önüne geçmesiyle şekillenen ve İslam'ın kadına bakışı gibi takdim edilen düşünceler tartışılmaya devam ediyor. Geçmişte verilen fetvalar ve yapılan yorumlar bir kültürün sınırları çerçevesinde düşünüldüğü için, o günün insanına makul gelebilir. Ya da yorumlar, sorgulanmaya ihtiyaç duyulmamış olabilir. Yazılı kaynakların aktarımıyla, genel geçer bir hükümmüş gibi bize kadar gelmiş olabilir. Ancak günümüz insanı bunu anlamakta zorluk çekiyorsa, bunda ısrarcı olmak ve bu anlayışları din diye dayatmak ne kadar doğru olur?

Son tahlilde insanların çıkarsamalarıdır bunlar. Yani Kuran'ın kendisi değildir; hüküm de olsa, yorum da olsa bu böyledir. bazı anlayışlar için sanki kuran'ı kerim 'denmiş gibi gösterilerek, mevcut ilkel törelere “ bir nevi uydurmadır” denilebilir.

Kuran'ı kerim 'i o düşünceye hapsedmek ve onu tek doğru olarak görmek, o beşeri yorumu kur'anlaştırmak demektir ki, bu ilahi mesaja yapılacak en büyük kötülüktür. İslam da bir yeniliğin (tecdit) ortaya çıkabilmesi için, dini, din kültüründen ayırmak zorundayız .Bunun için de bir zihniyet dönüşümüne ihtiyaç vardır .Birkaç ilahiyatçının bunu söylemesi yetmez. Kişilerin kendi zafiyetlerini, örf ve adetlerini İslam'a mal etmeye çalışmalarının yapılması gerekir. İçinde, yaşanan kültürlerin hakim olduğu anlaşılın bazı dinler için bunu söylemek zor olabilir; çünkü kutsal kitaplarının kaynağı yine kültürdür. Ama İslam için bu söylenemez. Kuranı kerim katışıksız ilahi bir sözdür.

Anlamakta zorluk çektiğim husus, diyanet'in çevirilerinde hala “ dövün “ kelimesinin yer almasıdır. Peygamberin vefatından üç beş yıl sonra bile, Hz. Ömer, bazı ayetlerin uygulanmasında değişikliğe gidebilmiştir. Hakkında nass/ayet bulunan bir hükmü uygulamadan kaldırmış olması, Mecelle'deki “ zamanın değişmesi ile bazı hükümlerin değişebileceğine” dair hükmü teyit eden mahiyettedir.

Peki, hasıl oluyor da, alternatif anlamı olan kelimeye, “ dövün” denilmekte ısrar ediliyor Ayette geçen “ darabe” fiilinin, “ ayırın” “ ısrarcı olun” gibi farklı anlamları da var olmasına rağmen. Üstelik kuran da vurmanın tüm türevleri yer alır ve fakat bunların hiçbirinde “ darabe” fiili ve türevleri kullanılmaz.

Kaldı ki canlı olarak nitelendirilen Hz. Peygamber, eşleri dövmenin yanlış olduğunu açıkça beyan ederken, bu ayeti “ dövünüz” şeklinde çevirmek anlaşılır değildir.

Çok daha önemlisi, ayette, sadakatsizlik durumunda üç aşamalı öneri söz konusudur .Bu açıdan bakıldığında , kur'anın muhteşem insanı ve rahmanı yönüyle karşılaşırız. Hiçbir anlayışın bu noktada kuranı yakalaması mümkün gözüküyor.

Sadakat noktasında yanlış yapan kadına, kocanın kafasına estiği gibi davranamayacağını belirtir ve önce ona “ nasihat et” yani “ yaptığı şeyin yanlış olduğunu anlat” diyerek birinci aşamada karşılıklı konuşmayı önerir .Değişiklik olmadığı takdirde, “ yataklarında yalnız bırakın” diyerek, bir nevi ev içinde ayrılığı devreye sokar. Buna rağmen sadakatsizlik devam ediyorsa “ ayrılın “ der.

Bu üçüncü aşamayı “ dövün” şeklinde yorumlayanların getirdiği açıklamalar ise kendi içinde hayli problemlili... bir demet ot veya çöple dövün, ancak iz bırakmayacak şekilde olsun.

Hassas bölgelere vurulmasın, kimse görmesin gibi. Şimdi düşünelim, adam sinirlendi ve İslamda kadın dövülebilirmiş? Diyerek karsının üzerine yürürken, ot yada çöp mü arayacak? Şu kadar dövme hakkım varmış deyip kadının vücudunda yer mi arayacak? Bu zorlama yorumları yapanlar kelimenin diğer anlamları neden gözardı ediyorlar dersiniz, erkek egemen anlayıştan olmasın? Kalın sağlıcakla!